

מ"ת 2874/07/14 - דללן עלמנך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 2874-07-14 מדינת ישראל נ' עלמנך
תיק חיצוני: 307878/2014

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט דן סעדון
דללן עלמנך - עו"ד אילון אורון	
מדינת ישראל - עו"ד עידן שניר	

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש. המבקש פסול לנהיגה בשלב זה והשאלה המתעוררת בהליך זה היא אם יש להתיר לו לעבוד כעוזר נהג שעות ממושכות מדי יום (06.00 - 17.00) וזאת כאשר אין לצדו מפקח שיוודא כי המבקש אינו נוהג.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות (300 מ"ג אלכוהול לליטר אוויר נשוף). במקביל הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו. הטעם לבקשה היה כי מדובר באירוע שלישי במסגרתו נוהג המבקש, לכאורה, כשהוא שיכור כאשר מעליו מרחף עונש מאסר מותנה בר הפעלה שלא היה בידו להרתיע את המבקש. המבקש שוחרר בתנאים מגבילים. ביום 4.9.14 ניתנה החלטה בבקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי שחרורו באופן שיאפשר לו לצאת לעבוד ולהשתכר למחייתו. בסעיף 6 להחלטה צוין כי הבקשה מתקבלת במובן זה שלאחר שהמבקש יציע מקום עבודה, שעות עבודה ומפקח מאושר שיוכל לשהות עם המבקש בשעות העבודה, לרבות אפשרות למנות מפקח כזה ממקום העבודה, תישקל בקשת המבקש להקלה בתנאי שחרורו בחיוב. המבקש מצא עבודה כעוזר נהג במסגרת מסוימת. שעות העבודה הן 06.00-17.00 והמבקש אמר במסגרת זו לשבת לצדו של נהג המתחלף מעת לעת. ב"כ המבקש ציין כי אין אפשרות נוכח תחלופת הנהגים למנות נהג מסוים כמפקח. כמו כן אין אפשרות כי מפקח מאושר של המבקש יצטרף לעבודתו של המבקש על מנת לפקח עליו. השאלה היא האם גם חרף אי עמידת המבקש בתנאי סעיף 6 להחלטה האמורה עדיין יש להתיר לו לעבוד כשהוא ללא פיקוח.

2. השיקולים לצורך החלטה זו נוגדים. **מן העבר האחד** עולה מן המסכת העובדתית נשוא כתב האישום והרקע למסכת זו כמפורט לעיל, כי קיימת מסוכנות בנהיגת המבקש. מסוכנות שעליו מנת לצמצמה או לאיינה נקבע מלכתחילה כי המבקש יוכל לעבוד כשלצדו מפקח. עברו של המבקש והעובדה כי קיומו של מאסר תלוי ועומד לא הרתיע את

המבקש מלאחוז בהגה כשהוא שיכור מעורר ספק שמא לא יהיה די בקיומה של סנקציה אפשרית על הפרת צו בית המשפט כדי להניא את המבקש מלשוב ולאחוז בהגה, בפרט כשהוא אינו נתון בפיקוח.

מן העבר האחר ניצבים שיקולים אחרים ובהם השיקול לאפשר למבקש להתפרנס ולא להפוך נטל על משפחתו והחברה ולצבור תוך כדי כך מרירות ותסכול אשר אין לדעת כיצד יקבלו ביטוי. דחיית בקשתו של המבקש עשויה לסתום את הגולל על אפשרות ההעסקה שמצא המבקש ולעקר במידה רבה את הרציונל ביסוד ההחלטה להתיר למבקש לצאת לעבודה, גם בתנאים האמורים. כמו כן, ראוי לזכור כי חרף חומרתו לכאורה של האירוע נשוא כתב האישום, איש מעולם לא ייחס למבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה או הפרת צו שיפוטי זה או אחר ואין אינדיקציה כי גם בעבודה, ללא מפקח, יפר המבקש את הצו האוסר עליו לנהוג. נגד המבקש גם לא נרשמה הפרה של תנאי שחרורו בתיק זה. כמו כן, ובמישור אחר, ראוי לזכור כי הליך זה אינו מצוי בחלל הריק. לצדו מתנהל הליך בתיק העיקרי שתכליתו לקבוע את אשמתו או חפותו של המבקש במיחוס לו בכתב האישום. הליך ההוכחות בתיק העיקרי הסתיים ובקרוב, יש להניח, תינתן הכרעת דין אשר בין שתביא לזיכויו של המבקש במיחוס לו ובין שתביא להרשעתו - תביא בוודאות לביטול ההגבלות המוטלות עליו במסגרת הליך זה.

3. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים דלעיל ואיזנתי ביניהם אני קובע כי יותר למבקש לצאת לעבודה בין השעות 06.00-17.00 מדי יום כעוזר נהג, ללא פיקוח מפקח מאושר. על מנת להבטיח כי המבקש לא ינהג בעת עבודתו כשהוא פסול יפקיד המבקש בקופת בית המשפט סך של 7500 ₪. זאת, ללא קשר לכל סכום אחר או נוסף שהופקד על ידו, אם הופקד. מובהר כי בתום עבודתו ישוב המבקש לביתו ושם ימשיכו לחול התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו בתיק זה ללא שינוי.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.